

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov. (Adgang til at optage ansvarlig indskudskapital, ophævelse af tolagsbelåningen, konkurs- og tavshedspligtsbestemmelser m.v.).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 23/10 91. Første behandling 31/10 91. Betænkning 12/12 91).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Det er ærlig talt bemærkelsesværdigt, at ingen af de andre ordførere, som kommer før Fremskridtspartiet i rækken, ønsker at sige noget i anledning af de ændringsforslag, der er stillet til dette lovforslag.

Man kan måske forstå, at Socialdemokratiet ønsker at holde en lav profil, når man stiller ændringsforslag, som skal give Folketinget ret til at få de oplysninger, som ministeren vil fragte det. Det kan man jo nok forstå, når Socialdemokratiet i øvrigt er enig med ministeren i hans forslag.

Man kan måske også godt forstå, at Socialdemokratiet ønsker at holde en lav profil, når det drejer sig om at finde ud af, hvem der egentlig er parter i dette her. Hvem er parter i et retsforhold? I forbindelse med realkreditloven vil det fremover være sådan, at parterne er Finanstilsynet og kreditforeningen. De, der har lånt pengene, og de, der egentlig ejer kre-

ditforeningen, har ikke noget at gøre dér. Al tidlig indblanding skal stoppes, og det ønsker man ikke at sige noget til.

Det er da også bemærkelsesværdigt, at man heller ikke ønsker at sige noget til det ændringsforslag, der går ud på at sætte en grænse for, hvor længe et institut kan være i underdækning.

Man kan også undre sig over, at regeringspartierne og Socialdemokratiet virkelig tror, at de ved at blive siddende nede i salen og lade være med at tage ordet kan få dette her til at glide, som var det smurt i olie. Men jeg tror faktisk, jeg er nødt til at bedrøve både regeringspartierne og Socialdemokratiet med at sige, at der faktisk er andre end Fremskridtspartiet, der har fundet ud af, hvad dette forslag i virkeligheden går ud på. Det går jo ikke ud på, som der står i det, bare at optage ansvarlig indskudskapital.

Som Fremskridtspartiet har skrevet i betænkningens bidraget, ville vi gerne medvirke til det, hvis det var det, det drejede sig om, og hvis man også sørgede for, at den måde, kapitalen blev optaget på, var en for samfundet almindelig måde. Og når det handler om ansvarlig indskudskapital, oven i købet i foretagender, som nu skal være aktieselskaber, er det Københavns Fondsbørs.

Men det er der ikke tale om her, og det er der heller ingen der ønsker at tale om. Der er ingen, der ønsker at tale om, at det i bund og grund her drejer sig om at kunne tilføre Kreditforeningen Danmark Lønmodtagernes Dyrstidsfonds penge eller andre fondspenge til underrente. Det vil sige, at man skal ud at risikere sine penge to gange. Først skal man risikere dem ved, at de bliver placeret til underrente og til overrisikodækning, hvis man kan kalde det sådan. Dernæst skal man risikere den uansvarlige udlånspolitik, som disse realkreditinstitutter indtil nu har stået for. Det er der heller ikke nogen der ønsker at sige noget om.

Men jeg synes, det er beskæmmende for et parlament at vedtage et forslag, som går ud på at fratage parlamentets medlemmer indsigt i det område, de er sat til at lovgive om. Jeg kan godt forstå, at det må have været irriterende for boligministeren og for kreditforeningens ledelse, at der var nogle folketingsmedlemmer, som var så nysgerrige, at de gerne ville vide, hvad det var, det udvalg beskæftigede sig med,